

כסלו תשפ"ו

פרשת
תולדות

388

מרכז מורשת
הרמב"ם
Maimonides
Heritage Center

עדות ישדראל לאלדימ

מה הדבר?

חודש כסלו. חודש מלא באור. שעות האור מתקררות והחושך מגיע מתקדם. אבל, חנוכה מביא איתו אור גדול שמטמא את האב. יש דרכים רבות להוסיף אור ושמחה בחיים אנו. זה יכול להיות בבחירת בגד שמטמא אותי בבוקר. או לשתות משקה חם בלילה. כמייץ. זה יכול להיות משהו משהו עם חברים או ספר טוב. יש דרכים רבות להוסיף אור וטוב בחיים שלנו. גם ובלוויך בכבוד דברים קטנים ויומיומיים שעושים לנו טוב על האב.

מחכים לתירומת שלכם!

שמחים שהצטרפתם אלינו ומאמינים אתכם להמשיך לקבל את הולונת בבית הספר, במייל
edotlyeladim@gmail.com או בהצטרפות לקבוצת הווצואם השקטה בסריפת התקד.

סיפורי עדות ועליות

מבוסס על סיפור אמיתי

"ואשא אתכם על כנפי ישרים ואביא אתכם אלי"

מה בפרשה?

1 יעקב ועשיו נולדים אחרי שנות עקרות רבות.

1

2 עשיו הופך לאיש ציד ואילו יעקב הצדיק- איש תם יושב אוהלים.

2

3 מכירת הבכורה

3

4 יצחק עובר לגרר, ופותח את הבארות שאביו חפר והפלישתים סתמו.

4

5 יעקב מקבל את הברכות במקום עשיו וכשהדבר מתגלה הוא נאלץ לברוח לחרן מפני כעסו של עשיו.

5

דוד גולדברג נולד בווינה, אוסטריה, כששנות השלושים רק התחילו. הוא גר בדירה נעימה ליד פארק גדול, שם שיחק עם חבריו היהודים והנוצריים יחדיו. אבא שלו היה נגן כינור, ואמא שלו עבדה במאפייה. בכל שבת, המשפחה ישיבה סביב שולחן חם ומואר, ושרה זמירות יחד.

כשדוד היה בן שש, החיים השתנו. חוקים חדשים אסרו עליו ללכת לבית הספר הרגיל. הוא לא הבין למה הוא שונה מחבריו. אבא ואמא נעשו עצובים יותר, אבל המשיכו לחייך אליו ולספר לו סיפורים לפני השינה.

בסוף, המשפחה החליטה לעזוב. הם ארזו מזוודה קטנה עם בגדים, תמונות, והכינור של אבא. במשך חודשים ארוכים, הם נדדו ממקום למקום באירופה. לפעמים ישנו בבתי אנשים טובים שעזרו להם, ולפעמים במקומות לא נוחים. דוד למד להיות אמיץ, למרות שהיה רק ילד קטן.

יום אחד, הם הגיעו לספינה גדולה שהפליגה לארץ ישראל. דוד עמד על הסיפון והסתכל על הים הכחול. הוא חשב על הבית בווינה, אבל גם התרגש מהבית החדש שמחכה לו.

כשהספינה הגיעה לחוף, דוד קפץ על החול החם וצחק. אמא ואבא חיבקו אותו חזק. הם התחילו חיים חדשים - לומדים עברית, בונים בית קטן, ומתיידדים עם שכנים. אבא ניגן בכינור בערבי שבת, ואמא אפתה חלות ריחניות.

דוד גדל להיות איש חזק ושמח. הוא תמיד סיפר לילדיו ולנכדיו שגם כשהחיים קשים, אפשר להיות אמיצים, לשמור על תקווה, ולבנות משהו יפה וחדש. הוא היה גאה שהוא חלק מהעם היהודי, ושיש לו בית בטוח בארץ ישראל.

המלך בנצ'ון בבארה...

הלכה ומעשה

אסור לקרוא לאורו של נר חנוכה, ומה עם נרות שבת?
גם בהם אסור להשתמש?

"מִתֵּר לְהִשְׁתַּמֵּשׁ בְּנֵר שֶׁל שַׁבָּת. וְהוּא שְׁלֵא יְהֵא הַדְּבָר צָרִיךְ עֵינֵי הַרְבֵּה. אֲבָל דְּבַר שֶׁצָּרִיךְ לְדַקְדַּק בְּרֵאֲיָתוֹ אֲסוּר לְהִבְחִינוֹ לְאוֹר הַנֵּר גִּזְרָה שְׁמָא יֵטָה (- יזיז)."

(הלכות שבת ה, ב)

הלכה למעשה:

מותר להשתמש באורם של נרות שבת וליהנות מהם. אבל לא לדברים שמצריכים ריכוז ועיון רב כדי שלא נזיז בטעות את הנר. זאת בניגוד לנרות חנוכה שאסור להשתמש בהם.

הידות וחידודים

מנהגי עדות

לבוש הגברים בגרוזיה כלל "צ'והה" - מעיל-צמר שחור - לעתים אפור, לכן או אדום, שהגיע עד הבריכים. המעיל היה עמוד למוותניים וחגור באבנט-עור מקושט באבזם כסף. לרוחב החזה התנוססו שתי חגורות של כיסי כזורים מעוטרת בסרטים. מתחת ל"צ'והה" לבשו הגברים חולצה לבנה או שחורה גבוהת צווארון - "אחאלוהי", הנרכסת בשורת כפתורים זעירים. מכנס-הצמר הרחבים - "שארואלי" - בצבע שחור, נתחבו למגפי העור; כיסוי הראש היה ה"פאפאחי" - כובע גבוה עשוי פרוות קאראקול. במחצית השנייה של המאה ה-19 החלה חדירה הדרגתית של הלבוש האירופי, ונהוג היה לשלב פריטי לבוש מסורתיים עם פריטי לבוש אירופיים. כך בתצלומים מתחילת המאה, אפשר לראות נשים לבושות בגד אירופי, אך עוטות לראשיהן "ציחטיקופי".

גם לכם יש מנהג מיוחד שעובר במשפחה? נשמח לשמוע!

תפזרת מהפרשה

ה	ק	ב	ר	ק	ח	צ	י
ת	ו	נ	ר	ב	י	צ	ע
י	ה	נ	מ	ד	ט	מ	ק
ע	א	ה	נ	מ	י	נ	ב
מ	י	מ	ע	ט	מ	נ	ע
כ	ש	ע	ב	ש	ר	א	ב
י	ת	ח	י	ב	כ	ר	א
נ	מ	א	ט	ו	י	ש	ע

יצחק/רבקה/יעקב/עשיו/ציד/ מטעמים
באר שבע/ איש תם

מספרים בפרשה

כתבו כיצד קשור כל אחד מהמספרים הבאים לפרשה

40 100 2

פיוט השבוע - פיוטים ושירה

עם נאמני זרע אמוני הודו לה' כי גבר חסדו

עם נאמני זרע אמוני הודו לה'
כי גבר חסדו

וטהור שמנים טמאו יוננים
וקהל פהנים חש להפקדו
ובחפוש יחד מצאו פה נקחד
רק לילה אחד ספק לבדו

עם נאמני זרע אמוני הודו לה'
כי גבר חסדו

עוד שבעה משכה מדתו ארכה
כי הברכה שרתה על ידו
למים שמונה גמרו רגנה
לאל אמונה אין מבצעדו

עם נאמני זרע אמוני הודו לה'
כי גבר חסדו

בימי מתתיה זקן ודיד יה
רב עלילה פקד צאן ידו
בניו חניכיו יוצאי ירכיו
הלכו בדרךיו לבשו את מדו

עם נאמני זרע אמוני הודו לה' כי גבר
חסדו

עם יון תקיף את ציון התקיף
וה' השקיף משמי קדשו
גבורים נפלו וטמאים חדלו
וגאים שפלו הרב עם עבדו

עם נאמני זרע אמוני הודו לה' כי גבר
חסדו

חלשים נצחו צדיקים צלחו
וטהורים שמחו איש ומחמדו
באו למקדש שרו שיר חדש
לאל הנקדש גדול כבודו

